

1. Moos. 18:20–32

Herra sanoi Abrahamille:

”Valitushuuto Sodomian ja Gomorran asukkaiden takia on suuri ja heidän syntinsä on hyvin raskas. Siksi minä aion mennä sinne katsomaan, ovatko he todella tehneet kaiken sen pahan, mistä valitetaan. Minä haluan saada siitä selvän.”

Miehet lähtivät kulkemaan Sodomaan päin, mutta Herra jäi vielä puhumaan Abrahamin kanssa. Abraham astui lähemmäksi ja kysyi: ”Aiotko sinä tuhota vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa? Ehkä kaupungissa on viisikymmentä hurskasta. Tuhoaisitko sen silloinkin? Etkö armahtaisi tuota paikkaa niiden viidenkymmenen oikeamielisen vuoksi, jotka siellä asuvat? On mahdotonta, että surmaisit syyttömät yhdessä syyllisten kanssa ja että syyttömien kävisi samoin kuin syyllisten. Ethän voi tehdä niin! Eikö koko maailman tuomari tuomitsisi oikein?” Herra sanoi: ”Jos löydän Sodomasta viisikymmentä hurskasta, niin heidän tähtensä minä säästän koko kaupungin.”

Abraham vastasi: ”Minä olen rohjennut puhua sinulle, Herra, vaikka olenkin vain tomua ja tuhkaa. Entä jos niistä viidestäkymmenestä puuttuu viisi? Hävittäisitkö viiden vuoksi koko kaupungin?” Herra vastasi: ”En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentäviisi.” Abraham kysyi vielä: ”Entä jos siellä on neljäkymmentä?” Herra sanoi: ”Niiden neljäkymmenen takia minä säästän sen.” Abraham sanoi: ”Älä suutu, Herra, vaikka puhunkin vielä. Entä jos siellä on kolmekymmentä?” Herra vastasi: ”En hävitä sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä.” Mutta Abraham sanoi: ”Saanko vielä puhua sinulle, Herra? Entä jos sieltä löytyy vain kaksikymmentä?” Herra sanoi: ”Niiden kahdenkymmenen takia jätän sen hävittämättä.” Mutta Abraham sanoi: ”Älä suutu, Herra, vaikka puhun vielä tämän kerran. Entä jos sieltä löytyy kymmenen?” Herra sanoi: ”Niiden kymmenen takia jätän sen hävittämättä.”

Taustaa: Abraham on saanut vieraakseen kolme miestä, jotka ovat Jumala. Jumala kertoo, että Saara tulee saamaan pojan, vaikka on jo iäkäs. Jumala on menossa tuhoamaan Sodomian sen syntien tähden.

1. Mieti näiden jakeiden perusteella, mitä Abraham ajatteli Sodomasta ja sen turmeltuneista asukkaista?
2. Mitä Abraham uskoi Jumalasta ryhtyessään tinkimään hänen kanssaan (25, 30, 32)?
3. Miksi Abraham lopetti "tinkimisensä" kymmeneen henkeen?
4. Mitä nämä jakeet opettavat meille rukouksesta? Mitä asioita saamme rukoilla yhtä itsepäisesti kuin Abraham, ja mitä emme saa?
5. Meitä kristittyjä halveksitaan usein kaupungeissamme ja työpaikoillamme. Mikä kuitenkin on muutaman harvan uskovaisen merkitys omalle kaupungilleen ja työpaikalleen vielä tänäkin päivänä?